

[Indenrigsministeren.]

Til slut skal jeg bemærke, at der fra mange sider på ny er rejst ønske om, at syge vælgere tillægges adgang til at kunne deltage i stemmeafgivningen, og jeg har til udvalget om folketingsvalgloven fremsendt et notat herom, der bl. a. indeholder de tidligere overvejelser om dette spørgsmål.

Jeg har ligeledes efter derom fremsat ønske fremsendt et notat om ændring af folketingsvalglovens § 32, stk. 6, med udkast til ændring af den pågældende bestemmelse, således at der ved sideordnet opstilling åbnes mulighed for, at den, der er anmeldt som partiets nominerede kandidat i opstillingskredsen, opføres først på stemmesedlen og ikke som nu i alfabetisk rækkefølge.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup, Haunstrup Clemmensen, Per Federspiel, Stinus og Gert Petersen:

Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den udenrigspolitiske situation?

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Da vi havde åbningsdebatten, havde vi ganske vist en kort udveksling af synspunkter vedrørende udenrigspolitikken, men det var dengang en fælles opfattelse, at det ville være mere hensigtsmæssigt, om vi tog en speciel debat om de udenrigspolitiske problemer og ligeledes en speciel debat om de markedspolitiske problemer. Den sidst nævnte debat har vi haft, og baggrunden for forespørgslen til udenrigsministeren i dag er at give mulighed for at få en diskussion om vor udenrigspolitik og den internationale situation, der danner baggrunden for den. Det er motiveringen for forespørg-

slen, og jeg skal hermed henstille til ministeren at give en sådan redegørelse.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Denne henstilling skal jeg gerne imødekomme, for der er ingen tvivl om, at det er rigtigt, at folketinget fra tid til anden vurderer udviklingen på det udenrigspolitiske område, og jeg takker forespørgerne for denne lejlighed til at gøre status.

De udenrigspolitiske redegørelser her i tinget har ofte haft form af en omfattende gennemgang af mange forskellige udenrigspolitiske problemer. Jeg har imidlertid valgt at koncentrere mig om de problemer, som forekommer mig mest relevante både på grund af deres indflydelse på den almindelige udenrigspolitiske situation og deres aktualitet. Den foretagne afgrænsning er naturligvis ikke ensbetydende med, at de problemer, som jeg i første omgang lader ligge, er uden betydning, og jeg er fuldt ud rede til senere i debatten at gå ind på andre problemer, som måtte interessere tingets medlemmer.

Der er næppe nogen, som vil være uenig i, at den internationale situation i første række er bestemt ved forholdet mellem USA og Sovjetunionen i den forstand, at verdensfreden står og falder med forholdet mellem disse to magter. De enorme magtmidler og ressourcer, som disse lande råder over, bevirker, at en konflikt imellem dem vil få de alvorligste følger for hele menneskeheden. På den anden side vil en forståelse mellem dem åbne mulighed for en løsning på en række af de store problemer, som verden i dag lever med, og i det mindste væsentligt begrænse den latente fare for os alle, som en krigerisk konflikt imellem dem indebærer.

Selv om konfrontationen mellem USA og Sovjet fortsat er det fremtrædende træk i den storpolitiske situation, synes billedet imidlertid tillige præget af, at der findes en voksende erkendelse af, at de såkaldte supermagter nødvendigvis må samarbejde,